

de Ønsker, der saaledes ere komne frem, er det ikke, fordi jeg finder disse Ønsker uberettigede. Jeg har ikke noget imod, at den store Samling af gamle Sager ude ved Lyngby kunde blive delt, saaledes at Befolkningen baade i Jylland og paa Fyn kunde faa lettere Adgang til at se dem, men Grunden til, at jeg ikke har villet fremsætte noget Forslag derom, er den, at det forekommer mig, at det i den nævnte Betænkning fremsatte Forslag medfører alt for store Udgifter. Til selve Bygningerne i Aarhus og Odense gaar Betænkningen jo ud paa, at der skulde bevilges 12,000 Kr. til hver, men, som det ærede Medlem, der omtalte denne Sag i Gaar, bemærkede, var der ikke saa ganske faa af dem, der have behandlet dette Spørgsmaal, som mente, at 12,000 Kr. var meget for lidt, og at vi maatte op til 25,000 Kr. for hver Bygning, og jeg ser ikke rettere, end at de have Ret, for saa vidt Planen skal realiseres paa den Maade, Forslaget gaar ud paa. Det gaar jo nemlig ikke alene ud paa, at der skal oprettes et Landbrugsmuseum, men at dette skal sættes i Forbindelse med en permanent Udstilling af Redskaber og Maskiner. Det fik jo endda være; en Bevilling een Gang for alle af 30—40—50,000 Kr. var jo til at komme over, men de aarlige Udgifter synes mig langt mere betænkelige. De ere efter den oprindelige Plan beregnede til 15,000 Kr., og, for saa vidt Museet skal sættes i Forbindelse med en Redskabs- og Maskinudstilling, 17,300 Kr. Det synes mig er for meget, og jeg skulde vel tro, at der med nogen god Villie kunde træffes en bedre og langt billigere Ordning.

Jeg ser for Resten ikke nogen særlig Grund til, at saadanne Museer, saadanne Samlinger af gamle Sager skulle lægges i Købstæderne. Jeg ved ikke, af hvad Grund det skulde være. Det er jo ikke Ting, Folk skulle hen at se mange Gange; naar de have gjort sig bekendte med det en eller to Gange, finde de jo dog, at det vel nok kan være tilstrækkeligt. Jeg synes — det er nu min Opfattelse —, at hvis vi kunde sætte Museerne i Forbindelse med et Par af vore bedste Landbrugsskoler, kunde det gøres meget, meget billigere, og vi kunde vel næsten blive fri for de aarlige Driftsudgifter. Saa var der ogsaa opnaaet det,

at disse Skoler, hvor jo dog en stor Del af de unge Landmænd samles, kunde blive bekendte med det paa en let Maade. Og saa de ældre samles jo ret ofte paa saadanne Steder. Jeg skulde tro, at det vilde gøre mere Nytte paa denne Maade, end om man opførte kostbare Bygninger i Odense og Aarhus til saadanne Samlinger.

Men dernæst kommer saa det andet Spørgsmaal: Er der særlig Grund til at sætte Museerne i Forbindelse med permanente Redskabs- og Maskinudstillinger? Det kan jeg heller ikke rigtig se der er. Redskaber og Maskiner have Folk ikke saa vanskelig ved at gøre sig bekendte med. Vi vide jo allesammen, at der vel ikke afholdes et eneste Dyrskue om Sommeren Landet rundt, uden at en stor Mængde Redskaber og Maskiner fremstilles der. De Landmænd, der interessere sig for disse Sager og ville have lidt Oplysning derom, have derfor, synes mig, ret god Lejlighed til at faa disse Oplysninger, uden at vi behøve at træffe kostbare Statsforanstaltninger i den Retning.

Maa jeg endnu kun tilføje med Hensyn til Landbrugsmuseet, at de fleste erindre jo nok, at ved Landmandsforsamlingen i Odense var der en stor og meget interessant Samling af disse gamle Sager. Her var der jo ogsaa en Udvej for Folk til at gøre sig bekendte dermed, og jeg skulde vel mene, at naar vi igen komme til den Tid, da en Landmandsforsamling skal afholdes, vil der ogsaa ved den Lejlighed blive god Grund til at samle de vigtigste af de Ting, som nu ere samlede i Museet; jeg maa derfor i Henhold til de Bemærkninger, jeg her har fremsat, sige, at jeg ikke er i Stand til at anbefale det Forslag, der er stillet om 15,000 Kr. til et Museum i Aarhus, men selvfølgelig er jeg parat til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere, og jeg skulde gerne ønske, om det kunde blive ordnet paa en god og tilfredsstillende, men jeg vil gerne tilføje, ogsaa rimelig og billig Maade.

Jeg har saa kun at omtale det Ændringsforslag, der er stillet af to ærede Medlemmer under Nr. 10 uden for Betænkningen om Udlaan til Hedekommuner til videre Udlaan til Opdyrkning af Hede- og Moselodder. Første Gang, denne Bevilling blev givet ved Finansloven, var i 1875—76,